

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentivs,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschienen] 1559

Scena Prima.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](#)

ANDRIA

Scripta illa dicta sunt in animo Chrysidis
De Glycerio. iam ferme moriens me uocat:
Accessi: uos semotæ: nos soli: incipit:
Mi Pamphile, huius formam, atque ætatem uides:
Nec clam te est, quād illi utræque res inutiles
Et ad pudicitiam, & tutandam ad rem sient.
Quod ego per hanc te dextram oro, & genium tuum,
Per tuam fidem, perq; huius solitudinem
Te obtestor, ne abs te hanc segreges, neu deseras,
Si te in germani fratris dilexi loco,
Siue hæc te solum semper fecit maxumi,
Seu tibi morigera fuit in rebus omnibus.
Te isti uirum do, amicum, tutorem, patrem:
Bona nostra hæc tibi committo, & tuæ mando fidei.
Hanc mi in manum dat: mors continuo ipsam occupat.
Accepi: acceptam seruabo. M. ita spero quidem.
P. Sed cur tu ab illa? M. obstetricem accersi. P. propera.
Atque audin'? uerbum unum caue de nuptijs,
Ne ad morbum hoc etiam. M. teneo.

ACTVS SECUNDI SCENÀ PRIMA.

CHARINVS, BYRRHIA, PAMPHILVS.

Vidais Byrrhia?

q Datur illa Pamphilo hodie nuptum? B. sic.
est. C. quisca Byrrhia?

B. Apud forum modo de Danio audiui. C. uæ uæ misero
mihi.

Vt animus in spe, atque in timore usque antehac at-
tentus

tentus fuit,
Ita, postquam adempta spes est, lassus, cura confectus
stupet.

B. Quæso ædepol Charine, quoniam id fieri, quod uis,
non potest,
Velis id, quod possit. C. nihil aliud, nisi Philumenam,
uolo.

B. Ah, quanto satius est, id operam te dare,
Iustum qui amorem ex animo amoueas, quam id loqui,
Quo magis libido frustra incendatur tua.

C. Facile omnes, cum ualemus, recta consilia ægrotis
damus.

Tu si hic sis, aliter sentias. B. age age, ut lubet. C.
sed Pamphilum

Video. omnia experiri certum est prius, quam pereo.
B. quid hic agit?

C. Ipsum hunc orabo : huic supplicabo ; amorem huic
narrabo meum :

Credo, impetrabo, ut aliquot saltē nuptijs prodat dies.

Interea fiet aliquid, spero. B. id aliquid nihil est. C.
Byrrhia,

Quid tibi uidetur ? adeon' ad eum ? B. quid ni ? si ni-
hil impetres,

Vt te arbitretur sibi paratum mœchum, si illam du-
xerit.

Abi hinc, abi in malam crucem cum suspicione istac,
scelus.

Charinum video, salue. C. o salue Pamphile :
Ad te aduenio, spem, salutē, auxiliū, consiliū expetēs.

Neque pol consili locum habeo, neque auxiliū copiam.

sed

A N D R I A

Sed istuc quid nam est? C. hodie uxorem ducis? P.
aiunt. C. Pamphile,
Si id facis, hodie postremum ne uides. P. quid ita?
C. hei mihi,
Vereor dicere: huic dic quæso Byrrhia. B. ego dicam. D.
P. quid est?
Sponsam hic tuam amat. P. nœ iste haud mecum sen-
tit. ehodum dic mihi,
Nunquidnam amplius tibi cum illa fuit Carine? C. ah C.
Pamphile,
Nil. P. quæm uellem. C. nunc te per amicitiam, & D.
per amorem obsecro,
Principio ut ne ducas. P. dabo equidem operam. C. sed C.
si id non potes,
Aut tibi nuptiæ hæ sunt cordi. P. cordi? C. saltēm ali-
quot dies
Profer, dum proficiscor aliquo, ne uideam. P. audi D.
nunc iam:
Ego Carine neutquam officium esse liberi puto,
Cum is nil promereat, postulare id gratiæ apponi sibi.
Nuptias effugere ego istas malo, quam tu adipisciēr. P.
C. Reddidisti animum. P. nunc si quid potes aut tu, aut
hic Byrrhia. C.
Facite, singite, inuenite, efficite, qui detur tibi:
Ego id agam, mihi qui ne detur. C. sat habeo. P. Da- P.
uum optime
Video. huius consilio fretus sum. C. at tu hercle haud
quidquam mihi,
Nisi ea, quæ nihil opu' sunt sciri. fugin' hinc? B. ego P.
uero ac lubens.

A C T V S

ACTVS SECUNDI SCENA II.

DAVVS, CHARINVS, PAMPHILVS.

D. I boni, boni quid porto? sed ubi inueniam
d Pamphilum,

Vt metum, in quo nunc est, adimam, atque
expleam animum gaudio?

C. Lætus est, nescio quid. P. nihil est. nondum hæc resci-
uit mala.

D. Quem ego nunc credo; si iam audierit sibi paratas nu-
ptias,

C. Audin' tu illum? D. toto me oppido exanimatum quæ-
rere.

Sed ubi quærar? aut quò nunc primum intendam? C.
cessas alloqui?

D. Abeo. P. Daue ades, resiste. D. quis homo est, qui me?
o Pamphile,

Te ipsum quæro. euge o Charine: ambo opportune: uos.
uolo.

P. Daue, perij. D. quin tu hoc audi. P. interij. D. quid ti
meas, scio.

C. Mea quidem hercle in dubio uita est. D. Et tu quid,
scio.

P. Nuptiæ mihi. D. Id scio. P. hodie. D. obtundis, ta-
metsi intelligo.

Id paues, ne ducas tu illam: tu autem, ut ducas. C. rem
tenes.

P. Istuc ipsum. D. atque istuc ipsum, nil pericli est: me
uide.